

Evanjeliu na stredu po 5. pôstnej nedeli: možnosť dieťaťa zostať slobodné

Komentár na stredu po 5.
pôstnej nedeli. „Otrok neostáva
v dome navždy; navždy ostáva
syn.“ Pán sa nás pýta, či je náš
život len plnením povinností,
alebo je plný slobody a lásky.

Evanjeliu (Jn 8, 31-42)

Ježiš povedal Židom, ktorí mu
uverili:

„Ak ostanete v mojom slove, budete naozaj mojimi učeníkmi, poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.“

Odpovedali mu:

„Sme Abrahámovo potomstvo a nikdy sme nikomu neotročili. Akože hovoríš: ‚Budete slobodní?!‘“

Ježiš im povedal:

„Veru, veru, hovorím vám: Každý, kto pácha hriech, je otrok. A otrok neostáva v dome navždy; navždy ostáva syn. Až keď vás Syn vyslobodí, budete naozaj slobodní. Viem, že ste Abrahámovo potomstvo; a chcete ma zabiť, lebo sa moje slovo vo vás neujíma. Ja hovorím o tom, čo som videl u Otca. Aj vy robíte to, čo ste počuli od otca.“

Odpovedali mu:

„Naším otcom je Abrahám.“

Ježiš im povedal:

„Keby ste boli Abrahámovými deťmi, robili by ste skutky Abrahámove. No vy ma chcete zabiť – človeka, ktorý vám povedal pravdu, čo som počul od Boha. To Abrahám nerobil. Vy robíte skutky svojho otca.“

Povedali mu:

„My sme sa nenarodili zo smilstva; máme len jedného otca, Boha.“

Ježiš im odvetil:

„Keby bol vaším otcom Boh, milovali by ste ma, lebo ja som z Boha vyšiel a od neho prichádzam. Neprišiel som sám od seba, ale on ma poslal.“

.....

Komentár

Liturgia týchto dní nám naďalej predstavuje dialóg medzi Ježišom a Židmi v jeruzalemskom chráme.

Tentoraz si svätý Ján všíma, že Pán oslovuje tých, *ktorí v neho uverili*.

Na začiatku im Ježiš dáva najavo, že „začínať dokážu všetci, vytrvať len svätí“ (*Cesta*, bod 983). Nasledovať Pána nie je to isté ako nechať sa unášať chvíľkovým impulzom. Veriť v neho znamená *zotrvávať v jeho slove*, ktoré jediné je schopné priviesť nás k poznaniu oslobodzujúcej pravdy; tá zahŕňa aj pravdu o nás samých.

V komunikácii však rýchlo nastáva náhly skrat: Ježiš im oznamuje, že im prišiel priniesť slobodu, a oni sa pohoršujú, pretože *nikdy nikomu neotročili*. Pán prichádza rozbiť zámky smutného väzenia, ktoré im urobil hriech, ale oni, aby nepoznali, že sú zviazaní svojou vinou, začnú dvere zvnútra opäť zatvárať.

„Boh, ktorý ťa stvoril bez teba, ťa nespasí bez teba,“ povedal svätý Augustín. Josemaría sa nás v tomto duchu pýta: „Zamysli sa teraz — aj ja

si chcem spytovať svedomie — či zotrvávaš, pevne a nemenne, pri tvojej voľbe Života. Či na láskavý Boží hlas, ktorý ťa povzbudzuje ku svätosti, odpovedáš slobodným áno" (Boží priatelia, bod 24).

Veľa bolo tých, ktorí nasledovali Pána počas celého jeho života, ale málo bolo tých, ktorí vedeli *zostať v jeho slove* až do konca. V istom zmysle by sme mohli povedať, že bolo málo tých, ktorí sa správali ako synovia: *otrok neostáva v dome navždy; navždy ostáva syn*. Tí, ktorí nevytrvali, neboli ukotvení v Božom synovstve. Tí, ktorí nevytrvali, utekali, pretože ich vernosť, ich motor, ich zdanlivá správnosť úmyslu bola vernosťou otroka.

Blíži sa Veľký týždeň. V ňom budeme zblízka, vedľa kríža, kontemplovať toho, kto skutočne vedel zostať v Ježišovom slove. Ženu, ktorá vďaka tomu, že bola Nepoškvrnená, žila vo

vytrvalosti, ktorá bola vždy
slobodná. Modlime sa na Jej
príhovor, aby sa tieto slová stali
skutočnosťou v našom živote: *Keby
bol vaším otcom Boh, milovali by ste
ma.* Z jej ruky sa naučíme, že
"tajomstvom vytrvalosti je Láska
“ (Cesta, bod 999).

Luis Miguel Bravo Álvarez //
Danielle Macinnes - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/miercoles-5-cuaresma/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/miercoles-5-cuaresma/)
(21.03.2026)